Marie Lehmann

Basketspelaren som blev sportreporter

Text: Helena Thorén

Foto: Mauro Rongione

Marie Lehmann är aktuell som reporter och programledare för Hockeykväll. Hon har vuxit upp i Tyresö och bor på Fornudden. Marie berättar om sitt stora idrottsintresse som började redan i barndomen, om sin mormor och hur det är att vara programledare.

På anslagstavlan hos familjen Lehmann står det ”Välkommen hem MAMMA”. Mamma är Marie Lehmann, programledare och sportreporter på Svt Sport. En mamma som far och flyger en hel del i jobbet. Marie bor med sin familj på Fornudden. Det är i ett nyrenoverat hem vi träffar henne, men jag hittar spår av idrott överallt.

I köket står ett hockeyspel under köksön och i vardagsrummet ett fotbollsspel. Utanför garaget hänger basketkorgen och på förstukvisten är hockeyklubborna uppradade mot väggen. Det här är en sportfamilj som älskar hockey. Marie Lehmann är aktuell som programledare för Hockeykväll. Den första frågan måste bli: hur känns det?

- Det är kul, jag gillar hockey och har levt länge med hockey. Jag går mycket på hockey och har gjort mycket hockey på jobbet de senaste åren. I Hockeykväll grottar vi ner oss, kollar detaljer och vänder ut och in på allting.

Marie Lehmann har fått många positiva omdömen. Kvällstidningarna skrev ”Marie behövs i hockeyvärlden” och ”Hockeykväll är strålande med rejäla Lehmann”. Läser du vad tidningarna skriver om dig?

- Oftast är det någon som ringer och berättar om det är något positivt, men jag läser också på jobbet. När jag är ledig försöker jag ägna mig åt annat.

Sherry Ross, en hockeyjournalist i USA, jublade när hon hörde att Marie Lehmann blivit programledare för Hockeykväll.

- Jag kan nästan bli lite irriterad på sådana kommentarer för jag ser det inte så. Uppenbarligen är det ovanligt att en kvinna är programledare för ett hockeymagasin, men på min redaktion är det jag som har gjort mest hockey både som programledare och reporter.

Marie Lehmann blev kritiserad för kramen till Susanna Kallur efter att hon hamnat utanför prispallen under friidrotts-VM i somras.

- Jag visste inte att vi låg ute live. Hade jag vetat det så vet jag inte om jag hade kramat om henne. Hon var helt knäckt efter loppet och ville helst bli lämnad ifred. Jag såg att hon inte

orkade och jag hann inte tänka. Jag hade gjort så om det var du och hoppas att jag hade fått en kram om det var jag. När jag senare fick veta att vi låg ute fick jag lite ångest.

Hur är det att vara en offentlig person?

- Sedan jag gjorde min praktik från Journalisthögskolan här på tv-sporten har det blivit mer. Sportbilagorna fanns inte då och de granskar oss. Det har jag fått lära mig att se som underhållning, men ibland är det lite jobbigt. För ungarna är det okej, men min man tycker inte om det.

Marie Lehmann sportade själv en hel del som barn. Det var fotboll, handboll och basket. Idrottsrörelsen är stor i Tyresö, speciellt ungdomssektionerna. Vilka råd skulle du ge till unga människor som vill sporta?

- Frågan är om man ska ge råd till föräldrarna eller barnen. Utgå alltid från vad barnen vill, om de vill idrotta är det självklart att föräldrarna ska göra allt de kan. För barnen ska det bara vara lustfyllt, det är hela grejen med idrott. Gemenskap i en grupp där alla är lika mycket värda och där var och en gör sitt bästa. Jag älskar idrottsvärlden när det är som bäst, men den som gillar att spela trumpet ska göra det.

Skolidrotten tycker Marie ska anpassas till de som inte idrottar på fritiden. Inga matcher, bara pröva på och ha roligt. Tyresö kunde satsa mer på skolidrotten, tycker Marie, eftersom den kan vara det enda tillfälle vissa barn rör på sig. Har du speciella råd för tjejer?

- När jag växte upp här i Tyresö fanns det alltid tjejlag. Det var inget snack om annat, men idag finns det inte alltid det. Så ett råd jag vill ge tjejer är att kräv lag för er också! Dra ihop kompisarna och sätt press på klubbarna. De tar emot statliga aktivitetsbidrag och borde jobba för att det blir fler tjejlag.

Marie Lehmann toppade sin idrottskarriär när hon spelade basket i elitserien. Bästa matcherna var på Gotland. Där var det alltid fullsatt. ”Att komma in i den hallen med det publiktrycket var läckert”, minns Marie. Annars upplevde Marie övergången från junior till senior som ganska svår.

- Det var faktiskt roligare innan det blev elitserien. Det var ett stort steg att gå från division 2, vara lagkapten och alltid göra många poäng till att sitta på bänken och bara träna och träna. Jag tappade självförtroendet. Jag tror att det är många som tappar sugen just i den här övergången.

Tommy Lehmann, Maries man, är före detta hockeyproffs som spelade ”over there” i slutet av 1980-talet. Under de tre år de bodde i USA var NBA-matchen mellan Boston Celtics och Los Angeles Lakers på Boston Garden något som etsat sig fast. Tommy och Marie satt på fällstolar bakom korgen nästan på spelplanen.

- Det var ”wow”. Spelarna var fantastiska atleter och passningarna satt på läppen varenda gång. Stämningen var så tät att man kunde ta på den.

Under ett halvår bodde de också i den lilla fiskebyn Sydney som ligger på en halvö i provinsen Nova Scotia i Kanada. Tommy spelade hockey även där.

- Det är otroligt vackert när man flyger in för landning: stora skogar, sjöar och ishavet. Sydney är speciell för det är en ort som lever för hockeyn. De har en ishall som tar 5 000 i publiken och det var alltid utsålt.

Niclas, som är äldsta barnet, föddes när Tommy spelade i Kanada. Sanna föddes i Örnsköldsvik och Johan på Nacka sjukhus. Familjen byggde huset på Fornudden 1991 och har bott kvar där sedan dess.

- Jag tycker det är bra här. Fornuddens skola där mina barn har gått är liten och jättebra. Högstadieskolorna är jag inte lika förtjust i. Alla mina går eller har gått i Stavsborgsskolan i Älta, mest för att de har hockeyprofil.

Marie Lehmann har sett att kommunen har dragit ner på antalet öppna förskolor och fritidsgårdar. Tyresö som länge haft ett rykte av att vara en kommun som bryr sig om barnen, kunde vårda det bättre.

- Annars trivs jag jättebra här och plussar alltid för Tyresö. Det ligger precis perfekt från stan. Vi har skogarna och sjön. Jag kan släppa ut barnen och jag slipper tunnelbanan. Jag växte själv upp i Tyresö. Först bodde vi i Björkbacken när jag var liten, sedan flyttade vi till Pluto och därefter till Krusboda. Jag gick ettan i Hanviken och sedan på Krusboda skola och till sist högstadiet i Vättinge skola.

Barndomen kretsade kring idrott. Marie minns att de samlade in namnunderskrifter i tävlingen ”Laget i mitt hjärta” som en kvällstidning hade och två år i rad vann Tyresö FF. Det var stort.

Din mormor som är 89 år i år är en förebild. Eller hur?

- Jag minns att jag tänkte när jag var i tidiga tonåren ”Vad häftig hon är!” Hon utbildade sig till sophiasyster, fick fyra barn och hade samtidigt en egen karriär. ”Jag vill bli som hon. Göra det jag vill göra, vara en rakryggad och stolt kvinna”, tänkte jag. Varför ska man be om ursäkt för att man är tjej? Hon gjorde inte det som föddes 1918. Mamma som var född på 1940-talet har varit likadan. De är starka kvinnor och de har betytt mycket för mig.

Du är en förebild för många unga i Sverige och har varit det ända sedan du var programledare för Lilla Sportspegeln. Hur är det att vara programledare?

- Det är som att spela en viktig match. En urladdning i varje sändning. Som programledare är det viktigt att lära sig hur man förbereder sig bäst, så att man kan gå in och vara avslappnad. Då blir det bara roligare och roligare. I Hockeykväll har jag kollat vad som är intressant i matcherna och vad vi ska göra i våra inhopp. Inför en intervju tänker jag ut tre frågor som jag verkligen vill få svar på, resten lyssnar jag och ställer följdfrågor.

Vad står det på korten du håller i handen under sändning?

- Det är stolpar över vad jag vill säga. Det kan stå ”snack med Wikegård trettio sekunder”. Då vet jag att det blir en eller två frågor. Det kan stå att jag ska prata om power play och det kan vara konkreta frågor.

Hur styrda är ni från kontrollrummet under direktsändning? Kan du ta ut svängarna?

- Javisst kan jag det, men i öronsnäckan är det väldigt hallå. Redaktören Thomas Pettersson kan skrika ”Avrunda!”, ”Nu är ni för långa!” eller ”Gå till inslag!”. Det är svårt att lyssna på två personer samtidigt, så det händer att jag drar ur öronsnäckan.

Snart är sportåret 2007 till ända. Om du ser tillbaka vad tänker du på då?

- Friidrotts-VM så klart. Det var ett fantastiskt mästerskap. Jag minns Mustafa Mohammed, Susanna Kallur och amerikanarna som vann i princip allt. Jag kommer ihåg tre fantastiska veckor i Moskva under Hockey-VM. Sedan minns jag också junior-VM i hockey där Sverige blev fyra.

När intervjun är till ända packar Marie Lehmann sina saker. Ikväll är det Hockeykväll. Hon hoppas få träffa barnen innan det bär iväg till TV-huset.

Marie Lehmann

42 år

Gift med Tommy, barnen Niclas 18, Sanna 15 och Johan 13

Bosatt på Fornudden

Programledare och reporter på Svt Sport, utbildad journalist

Älskar film, tittar gärna efter klaffel och planteringar

Filmtips: ”Solens rike” i regi av Steven Spielberg

Äter helst italienskt, tacos varje fredag med familjen

Använder locktång för att få de vackra vågorna i håret

Tips: Riktigt varm och inte för stor locktång. Det tar tjugo minuter, för uppsnyggning på morgonen fyra snabba på varje sida

Om Maries långa hår: Det är bara äkta vara